

Posicionament del BLOC JOVE davant la possible reforma laboral

La crisi econòmica en què ara mateix ens trobem immersos, causada per l'especulació als mercats financers internacionals i agreujada al País Valencià per l'especulació immobiliària i la poca diversificació de la nostra economia, ha obligat els governs d'arreu del món a actuar per tal d'intentar suavitzar els efectes devastadors de la depressió econòmica. A nivell internacional, les mesures han estat nombroses i ben diverses, però totes elles han anat dirigides, no a socórrer els treballadors i les treballadores, les persones aturades i els sectors socials més desafavorits (entre els quals malauradament ens trobem els i les joves), sinó que han anat encarades a "salvar la banca", és a dir a pagar els plats que els grans especuladors del mercat financer havien trencat. Les institucions internacionals han mobilitzat ingents quantitats de diners per tal de rescatar el "sistema financer", quantitats que mai s'han mobilitzat per resoldre altres problemes molt més greus com el canvi climàtic (el fracàs de la cimera de Copenhaguen així ens ho demostra) o la fam al Tercer Món. A més, sembla que en cap moment s'ha plantejat una reforma integral del sistema econòmic internacional per tal d'evitar l'especulació financera i reduir el risc periòdic de crisi econòmica. Les solucions donades, doncs, han estat només conjunturals i en cap cas han mirat de resoldre el problema de fons.

A l'Estat espanyol la tònica general ha sigut la mateixa. La gran majoria de les mesures proposades pel govern espanyol han anat dirigides a resoldre els problemes de liquiditat de les entitats financeres i a pal·liar els efectes de l'esclat de la bombolla immobiliària. Les polítiques engegades per tal de reactivar el consum han resultat poc efectives, en part com a conseqüència del malbaratament electoralista del superàvit amb mesures de caire populista com la devolució dels 400 euros. En conseqüència, també a l'Estat espanyol han estat els col·lectius socials més desafavorits, que poc han tingut a veure amb la gestació de la crisi i que han patit les seues conseqüències, els qui s'han hagut d'estreñer el cinturó per fer-li front.

Als valencians i les valencianes la crisi ens ha afectat de manera significativa. El govern de la Generalitat en mans del PP ha afavorit el creixement especulatiu de la construcció i ha reduït les inversions públiques. Aquesta política ens ha abocat a un model econòmic desequilibrat, basat en l'especulació i no en la producció, la qual cosa ha fet que al nostre país les conseqüències de la crisi econòmica hagen estat especialment catastròfiques. Malgrat tot, és cert que el govern de la Generalitat ha impulsat algunes mesures per intentar resoldre la situació, mesures, però, que s'han quedat en paper mullat pel reduït marge pressupostari de què la Generalitat disposa, per la mala planificació econòmica feta durant els anys de bonança, pel constant recurs del Consell al victimisme més desvergonyit i per la més que qüestionable

Posicionament del BLOC JOVE davant la possible reforma laboral

idoneïtat d'algunes de les mesures proposades (com la d'augmentar el preu de les vivendes de protecció oficial per tal de reactivar la construcció residencial a costa de les persones que necessiten un habitatge).

En aquest context que acabem de comentar s'emmarca la proposta de reforma laboral presentada (com és habitual al govern Zapatero de manera bastant caòtica) pel govern espanyol a principis de mes i que comporta, entre altres coses, el retardament de l'edat de jubilació als 67 anys.

Aquesta reforma suposa un retrocés en les conquestes socials aconseguides fins ara i, en conseqüència, un empitjorament de les condicions socials, laborals i humanes dels i les joves del País Valencià. La reforma pretén que siguen els treballadors i les treballadores, les persones aturades i els sectors socials més desfavorits els que suporten el pes de la recuperació econòmica i financera. O, dit d'una altra manera i en paraules del director del Fons Monetari Internacional, Dominique Strauss-Kahn, la notable gravetat de la crisi a l'Estat espanyol provocada per l'especulació immobiliària hauria de portar els ciutadans i les ciutadanes de l'Estat a "fer un esforç considerable" per resoldre la situació. Des del BLOC JOVE, però, ens oposem a aquesta voluntat de convertir els més febles en els caps de turc d'aquesta crisi econòmica. A més a més, tenint en compte que l'origen de la crisi no es troba a l'àmbit laboral, sinó al financer, pensem que és aquest últim el primer que s'hauria de reformar de manera integral per tal d'evitar situacions com la que ara estem patint.

D'acord amb les fonts oficials, la causa del retardament de l'edat de jubilació fins al 67 anys és la necessitat d'engreixar les arques de la Seguretat Social per tal d'evitar que aquesta siga deficitària a partir del 2030. Cal analitzar, però, fins a quin punt les mesures proposades pel govern de Madrid resulten efectives i si hi ha alguna cosa més darrere d'aquesta reforma laboral.

Si bé és cert que fixar l'edat de jubilació als 67 anys pot fer augmentar els ingressos de la Seguretat Social pel fet que els treballadors i les treballadores més grans solen tindre sous més quantiosos que els i les més joves i, per tant, les seues cotitzacions són majors, també ho és el fet que així es tanca la porta d'entrada al mercat laboral a aquests i aquestes joves, els quals es veuen abocats a l'atur i, per tant, suposen una despesa per a la Seguretat Social, que ha de pagar-los la desocupació. De manera semblant, el fet d'elevat l'edat de jubilació als 67 anys dificulta encara més la reducció de les taxes d'atur ja existents com a conseqüència de la situació econòmica. Aquestes contradiccions en la proposta de reforma laboral

Posicionament del BLOC JOVE davant la possible reforma laboral

ens donen a entendre que el govern del PSOE no ha examinat amb deteniment l'impacte que aquesta pot tindre en el seu conjunt.

També cal tindre en compte fins a quin punt aquesta reforma del sistema de pensions (que inclou, a més, les propostes d'ampliar el període de càlcul de les pensions, d'establir una única base reguladora per a totes les pensions i de vincular la quantia de les pensions amb diverses variables com l'esperança de vida o els ingressos públics) és un avanç cap a la privatització del sistema. El fet que la pensió rebuda depenga directament de la conjuntura econòmica (en temps de bonança una pensió major i en temps de crisi una pensió més baixa) pot fer augmentar la desconfiança en el sistema i, per tant, abocar els i les pensionistes a cercar una major seguretat en el sector privat. Aquesta possibilitat resulta encara més preocupant si tenim en compte el fet que els fons privats de pensions han estat objecte de bona part de l'especulació que ha provocat la crisi econòmica en què ens trobem.

En definitiva, des del BLOC JOVE pensem que la reforma laboral proposada pel govern espanyol fa aigües per totes bandes i, per tant, ens hi oposem per les següents raons:

- Pensem que no resulta gens positiu impedir la jubilació de les persones majors i, per tant, reduir les possibilitats dels i les joves d'accedir a una feina digna.
- En cap cas podem donar suport a una retallada de les conquestes i els drets socials, laborals i humans de les valencianes i els valencians.
- Creiem que aquesta reforma hauria d'anar acompanyada d'una reforma impositiva de caràcter progressiu i progressista i d'una lluita efectiva contra el frau fiscal per tal d'evitar el dèficit de les arques públiques.
- La reforma proposada no combat de manera efectiva la contractació temporal i la precarització laboral i hauria d'anar acompanyada de polítiques actives que suposen la creació de llocs de treball i la potenciació dels serveis públics.